ADVIES VAN DE COMMISSIE

van 20 december 1968

aan de Bondsrepubliek Duitsland aangaande het ontwerp van een wet houdende wijziging van de wet op de Bundesbahn

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(69/11/EEG)

Ingevolge artikel 1 van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaand onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen [1], heeft de Duitse Regering de Commissie door een brief van de Bondsminister van Verkeer van 6 december 1968 in kennis gesteld van het ontwerp van een wet houdende wijziging van de wet op de Bundesbahn.

De brief van de Duitse Regering is bij de Commissie binnengekomen op 10 december 1968. Ingevolge artikel 1 van genoemde beschikking van de Raad heeft de Duitse Regering ook de andere Lid-Staten in kennis gesteld van het ontwerp.

Verzocht werd om toepassing van de spoedprocedure, bedoeld in artikel 2, lid 4, van genoemde beschikking.

De Commissie brengt ingevolge artikel 2 van de beschikking van de Raad het volgende advies uit:

1. De Commissie stelt vast dat bij het door de Duitse Regering medegedeelde wetsontwerp wijzigingen worden aangebracht in § 14 en § 28, sub a), van de wet op de Bundesbahn betreffende het recht van toezicht van de Bondsminister van Verkeer en de aan de Deutsche Bundesbahn (DB) te verlenen compensaties.

Deze wijzigingen beogen het opheffen van de bevoegdheid van de Bondsminister van Verkeer richtlijnen te geven ten einde bij de organisatie en het beheer van de DB rekening te doen houden met de beginselen van de algemene politiek en de belangen van de DB met die van de andere vervoerstakken in overeenstemming te brengen.

Voor zover de minister uit algemene politieke overwegingen bepaalde belangrijke maatregelen van de DB op het gebied van de organisatie en het beheer, die aan zijn goedkeuring onderworpen blijven, weigert goed te keuren, zal de Bond de DB hiervoor compensatie moeten verlenen. Bovendien zal een bemiddelingsinstantie tussen de Bond en de DB voor het bijleggen van eventuele meningsverschillen over de compensaties worden opgericht.

2. De Commissie stelt vast dat de bepalingen van het wetsontwerp:

— een duidelijker onderscheid tussen de verantwoordelijkheid van de Staat in het licht van de eisen van de algemene politiek en de verantwoordelijkheid van de DB ten aanzien van de organisatie en het beheer van de onderneming mogelijk maken;

— in overeenstemming zijn met de algemene richting van het gemeenschappelijk vervoerbeleid en met name met de beschikking van de Raad van 13 mei 1965 met betrekking tot de harmonisatie van bepaalde voorschriften die van invloed zijn op de mededinging in het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, in het bijzonder de artikelen 5 tot en met 8 met betrekking tot bepaalde overheidsmaatregelen [2];

— in de richting gaan van de aanbeveling van de Commissie van 31 januari 1968 [3] betreffende het programma voor het vervoerbeleid van de Bondsregering voor de jaren 1968-1972, en met name van de in punt 37 van deze aanbeveling vervatte overwegingen.

3. De Commissie brengt gunstig advies uit over het wetsontwerp, dat een vooruitgang op de weg

---

[1] PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62.

[2] PB nr. 88 van 24. 5. 1965, blz. 1590/65.

[3] PB nr. L 35 van 8. 2. 1968, blz. 20.

naar een zelfstandig beheer van de DB en naar een verduidelijking van de financiële verhouding tussen de Staat en de DB betekent.

De door de Duitse Regering krachtens § 28, sub a), van de wet op de Bundesbahn eventueel te verlenen compensaties blijven evenwel onderworpen aan de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag inzake steunmaatregelen.

4. De Commissie acht het niet nodig het initiatief te nemen tot het plegen van overleg met de andere Lid-Staten als bedoeld in artikel 2, lid 3, van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962.

5. De Commissie stelt de overige Lid-Staten in kennis van dit advies.

Brussel, 20 december 1968.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY